

*Til kapitel 2.**Til § 5.*

Bestemmelsen er ny. Den er medtaget for at slå fast, at også små virksomheder har en forpligtelse over for deres eget sikkerheds- og sundhedsarbejde.

Arbejdsministeren kan fastsætte regler om den nærmere gennemførelse af sikkerheds- og sundhedsarbejdet efter § 8, stk. 1. Det skal f. eks. kunne bestemmes, at der skal vælges sikkerhedsrepræsentant efter reglerne i de følgende paragraffer for større virksomheder. Det kan der f. eks. være behov for i bygge- og anlægssektoren.

Til § 6.

I stk. 1 fastslås, at sikkerheds- og sundhedsarbejdet på virksomheder med 10 ansatte eller derover normalt skal organiseres.

Stk. 2 og 3 svarer til bestemmelserne i § 7, stk. 1 og 3, i almindelig lov med den ændring, at sikkerhedsgruppen er den enhed, der primært skal udføre sikkerheds- og sundhedsarbejdet. Efter bestående regler skal de ansatte først vælge sikkerhedsrepræsentant, hvorefter der dannes gruppe. Med den foreslåede ændring er det en forudsætning, at arbejdslederen for en afdeling eller et arbejdsområde danner en gruppe sammen med pågældende sikkerhedsrepræsentant.

Til § 7.

Svarer til § 7, stk. 4 og 5, i almindelig lov.

Ad stk. 1. Ved en ansvarlig repræsentant for virksomhedens leder forstås en person, der kan handle på arbejdsgiverens vegne vedrørende de sikkerheds- og sundhedsforhold, der skal behandles i sikkerhedsudvalget.

Ad stk. 2. Det bemærkes, at de øvrige ansatte, herunder deres tillidsmænd, ligeledes har fri adgang til at forelægge ethvert spørgsmål af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning for tilsynet, jfr. bemærkningerne til § 18.

Med ordet „jævnligt“ tages forbehold med hensyn til begrænsede opgaver, der somme tider skal udføres af den tilsynsførende fra arbejdstilsynet uden for den normale besøgsrytme.

Til § 8.

Ad stk. 1. Svarer til § 7, stk. 7, i almindelig lov med en tilføjelse om daglig ledelse af sikkerhedsarbejdet. For at sikkerhedsudvalgets opgaver kan løses effektivt, er det nødvendigt, at udvalget sørger for, at der bliver udpeget en daglig leder af sikkerhedsarbejdet, som kan handle på udvalgets vegne.

I virksomheder, hvor der ikke er en sikkerhedsleder specielt til dette arbejde, må der blandt sikker-

hedsudvalgets medlemmer udpeges en leder, som får stillet den fornødne tid til rådighed.

Ad stk. 2. Svarer til § 7, stk. 8, almindelig lov. Reglerne i § 10, stk. 2, om samme beskyttelse mod afsked m. v. for sikkerhedsrepræsentant som for tillidsmand må nødvendigvis tillempe inden for et fagligt område som f. eks. lastning og losning.

Til § 9.

Stk. 1-4 svarer til bestemmelsen om arbejdsgiverens pligter efter arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 335 af 15. juni 1973 om internt sikkerhedsarbejde § 10. På grund af bestemmelsernes betydning er det fundet rigtigst at optage dem i loven.

Ad stk. 2. Ved „en efter forholdene rimelig tid“ forstås en tid, der er rimelig i forhold til den pågældende virksomheds art og dens sikkerheds- og sundhedsmæssige standard.

Ad stk. 4. Det forudsættes, at der gives sikkerhedsorganisationen lejlighed til at deltage i planlægningen før virksomhedens stillingtagen.

Efter § 8, stk. 2, kan der gøres undtagelser fra § 9, stk. 4, hvor hele sikkerhedsorganisationen efter sagens natur ikke kan deltage i planlægning, f. eks. ved byggeri, hvor kun en del af sikkerhedsgruppen kan deltage i denne (arbejdslederen).

Ad stk. 5. Svarer til § 7, stk. 4, sidste pkt., i almindelig lov.

Til § 10.

Bestemmelsen svarer til § 7, stk. 2, i almindelig lov som ændret i 1973. Med formuleringen af stk. 1 er det tilsigtet, at sikkerhedsrepræsentanten af arbejdsgiveren skal holdes skadesløs for udgifter og indtægtsstab, bl. a. i forbindelse med nødvendig deltagelse i kurser m. v., hvad enten disse foregår i eller uden for virksomheden. Der er ikke hermed truffet endelig afgørelse af spørgsmålet om finansieringen af udgifter til uddannelse af sikkerhedsrepræsentanter. Arbejdsgiverens forpligtelse efter denne bestemmelse bliver aktuel i det omfang, uddannelsesudgifterne ikke dækkes ad anden vej, f. eks. af arbejdsmiljøfondet, jfr. § 68. Denne opfattelse deles af arbejdsrådets flertal.

De 8 arbejdsgiverrepræsentanter i arbejdsrådet har i en mindretalsudtalelse givet udtryk for, at de ønsker bemærkningerne til § 10, stk. 1, formuleret således:

„De omkostninger, arbejdsgiveren skal dække efter bestemmelsens stk. 1, er kun udgifter og løntab opstået i tilknytning til sikkerhedsrepræsentantens sikkerhedsarbejde i virksomheden. Udgifter og løntab opstået i forbindelse med kursusophold og lign. omfattes således ikke af bestemmelsen. Herudover svarer § 10 til lov af 31. marts 1973 om æn-